

[Anker Lau.]

som vi i dårlige tider i høj grad har brug for.

Jeg skal udfra disse betragtninger tilsige mit partis velvillige indstilling overfor forslaget gennemførelse.

Jørgen Jørgensen (Ullerup): Jer er enig med det ærede medlem hr. H. C. Hansen i, at situationen ikke egner sig til en almindelig økonomisk debat om hele problemet. Det er ganske interessant for os mere almindelige mennesker at læse udtalelser fra de virkelige store, udtalelser, som nu fremsættes fra forskellig side forud for de forligsforhandlinger, vi står midt i, men det er altså bare en sag, man tager til efterretning.

De bemærkninger, jeg har at fremsætte, skal være ganske begrænsede, fordi den højtærede handelsminister i sin fremsættelsestale og også i lovforslagets bemærkninger giver udtryk for det, der er sagens realitet. Det er med begrænset glæde, jeg på mit partis vegne skal tilsige den højtærede handelsminister tilslutning til hurtig gennemførelse af det foreliggende lovforslag. Det var jo ikke den udvikling af de økonomiske forhold, vi havde ventet efter krigens afslutning. Langsomt, men sikkert havde vi dog arbejdet os ud af restriktionernes fangarme, hvorunder initiativet stækkes, udviklingsmulighederne for den unge og dygtige forringes og konkurrenceevnen svækkes.

Det var den situation, vi havde håbet at komme bort fra, men hvis jorden drejer den anden vej, må vi erkende, at skyggerne falder anderledes, end de plejer, og når verden nu igen er inde i en oprustningsperiode, hvor manglen på de for dansk industri nødvendige råvarer er åbenbar, drejer jorden jo billedligt talt økonomisk den anden vej, og vi må derfor foretage foranstaltninger, der tilsigter at indrette os på den nye tingenes tilstand. Jeg er derfor ganske enig med den højtærede handelsminister i, at når der finder en fordeling af råvarer sted indenfor den vestlige verden, en fordeling, som ligger under det, vi forstår ved et normalt forbrug, må vi selvfølgelig træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for at kunne opfylde vort medlemskab af den europæiske samarbejdsorganisation og for at være med til at løse den vestlige verdens handelsøkonomiske problemer. Det kan ikke nytte, at vi f. eks. laver legetøj af hvidblik, der skal bruges til konservesdåser, eller askebægre eller andre pyntegenstande af det kobber, vi har brug for i den elektriske industri. Derfor er det klart, at de internationale allokationer må

følges op af en indre fordeling af disse varer på hensigtsmæssig basis gennem direktoratet for vareforsyning. Jeg går naturligvis ud fra, at man nøje påser, at færdigvarer af den art, jeg nævnte, altså disse unødvendige ting, ikke slipper igennem, uden at der sker en begrænsning til fordel for de hjemlige virksomheder, hvis de overhovedet skal laves. Det må iøvrigt ikke være morsomt for de mennesker, der sidder i institutionen direktoratet for vareforsyning, når de nu igen skal forsøge at løse en uløselig opgave til tilfredshed for alle interesserede. Jeg nærer ingen tvivl om, at i det store og hele har man indenfor institutionen gjort, hvad der har været menneskeligt muligt, for at klare problemerne så retfærdigt som muligt gennem de år, man har haft denne administrationsform, men desværre lader det sig ikke nægte, at det i mange tilfælde rent logisk er den enkelte erhvervsdrivendes fremstillingsevne, der faktisk vil få den afgørende indflydelse på, om hans ansøgning kan imødekommes eller ej, i højere grad end hvorvidt han i forhold til andre burde have en fortrinnsstilling. Dette forhold lader sig, al god vilje til trods, ikke ændre, men forholdet er desværre det, at selve institutionen alligevel er den statsinstitution, der er mest hadet, ikke mindst af de unge, der skal søge at skabe sig en selvstændig levevej indenfor de erhvervsgræne, hvor de er oplært. De må atter finde sig i at blive holdt tilbage; de mest opfindsomme søger måske at finde fiduser, hvorimod de værdifulde bliver nødt til at resignere. Herom fremsatte det ærede medlem hr. H. C. Hansen nogle ganske interessante bemærkninger; det ærede medlem var dog selv noget usikker overfor — og det forstår jeg udmærket, det ville jeg også være —, om der var noget at gøre, om man kunne gå over til en anden fordelingsform end den, der hidtil har fundet sted gennem de gamle kanaler. Det viser for mig, hvor vanskeligt hele problemet er, når man skal til at tumle med disse ting.

I slutningen af sin fremsættelsestale kom den højtærede minister ind på spørgsmålet om liberaliseringen og den balanceplan, regeringen har prøvet på at stille op overfor vore omsætningsmuligheder med udlandet. Det kan måske være vanskeligt for den jævne mand at forstå, at man samtidig kan tale om liberalisering og gennemføre en lov, der giver mulighed for øgede indgreb. Man må i dag erkende, at disse i høj grad er nødvendige, men vi må blot gøre os klart, at ved selve liberaliseringsplanen, således som dette ord almindeligt opfattes, er spørgsmålet om frigørelse af handelen